

崇德



仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔNG HOẠT PHẬT từ huấn

西元二〇一二年歲次壬辰十月十二日、十月十九日

Nhằm ngày 12 & 19 tháng 10 năm Nhâm Thìn, năm 2012

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Phát Nhất Sùng Đức đạo trường Đài Bắc, khu Trung

Lịch, Súc Đức Đàn

社會界越語兩天率性進修班

Giới xã hội Việt ngữ, hai ngày Lớp Suất Tính Tiến Tu

中華民國一〇一年歲次壬辰十月十二日

中壢 蓄德佛堂恭求仙佛慈悲指示訓

師徒相聚在佛樓 歡喜快樂樂悠悠

珍惜相聚之時刻 留住回憶在心頭

美好時光一刻不停留

幸福人生唉呀～～要把握

調寄：歡樂年華

吾 乃

西湖瘋僧 奉

申 旨

降蓄德進門早叩

慈 申 座

復問眾徒皆安否

平平心氣勿妄動

為師再來話語說

哈哈

師徒緣份乃深濃 今朝佛庭重相逢

恭禧徒兒好福氣 入了佛門知修行

今日參加此法會 為研真理心樂盈

既是來之心安也 方有收穫在心中  
徒兒可明人生義 非只三餐求虛榮  
生死之事乃為大 非為兒戲當認清  
今能細細來探究 莫再迷糊過一生  
改變自己修道起 改變命運奔光明  
修道之路真是妙 非是為師欺徒童  
如人飲水一般樣 甘甜自知於心中  
離鄉背井台灣至 非為輕易珍惜情  
願眾真能明理往 學習翩翩君子風  
常至佛堂來學習 立志效法佛觀音  
學修精進不怠慢 智慧自然如泉湧  
處世為人理明曉 莫因利益忘性容  
不義之事勿行也 方能心安喜樂平  
不取不貪合中道 平淡之中樂寬心  
隨喜自在煩惱去 笑看人生做賢童

好嗎

壇前吾之好徒郎 大家可好可安康

觀吾徒兒知修進 學修講辦見成長  
修道之者嚴律己 寬厚待人如暖陽  
不以自己修道久 慎高自大氣盛強  
人外有人今知曉 虛心學習真棟樑  
恆誠無息感上天 學立定目標勇飛翔  
明白自己之愿立 不改初衷奔康莊  
立愿了愿乃定理 紙上談兵為荒唐  
願徒自我加期許 精益求精行齋莊  
做好眾生之表率 利益大眾方便廣  
度德量力以行道 安身俟命樂洋洋  
義無反顧實修也 必然得證品蓮香  
知否

因時有限師言此 不再往下訓批講  
好好努力乖乖徒 成就自己非凡響  
哈哈止

Ngày 12 tháng 10 năm Nh 3 012

Phật Đường Súc Đức khu Trung Lịch cung cầu Tiên Phật từ  
bi chỉ thị huấn

Hôm nay thầy trò chúng ta cùng nhau sum họp tại Phật  
Đường

Thật là vui sướng biết bao

Hãy trân trọng những thời khắc được ở bên nhau

Hãy giữ mãi những kỷ niệm đẹp đẽ này

Những phút giây tuyệt vời thường trôi qua rất mau

Các con hãy nắm bắt hạnh phúc của cuộc đời

Ta là **Tây Hồ Phong Tăng**, phụng mệnh **Lão Mẫu**, giảng  
Phật Đường Súc Đức từ sớm, tham giá Lão Mẫu, và hỏi thăm  
lần nữa các trò có khỏe không?

Các con hãy bình tâm tĩnh khí, nghe thầy phê huấn. Ha ha

Duyên phận thầy trò chúng ta thật là sâu sắc

Hôm nay lại có dịp tương 4 ập hạt đường này

Thầy chúc các con là người có phúc

Bước vào cửa Phật và biết tu hành

Hôm nay các con tham dự Pháp hội

Tìm hiểu chân lý, trong lòng tràn ngập niềm vui

Khi đã đến Phật đường thì các con hãy định tâm tại đây

Như vậy mới gặt hái được nhiều điều bổ ích

Các con nên biết ý nghĩa thực sự của cuộc sống

Đó không phải chỉ là ngày ăn ba bữa cầu hư vinh

Sự sinh tử là một việc hệ trọng

Không phải là trò đùa, các con nên hiểu rõ

Hôm nay có cơ hội tìm hiểu kỹ càng

Thầy mong các con không nên tiếp tục sống cuộc sống mơ  
hồ

Muốn thay đổi bản thân phải bắt đầu từ việc tu Đạo

Thay đổi số phận hướng đến tương lai sáng ngời

Con đường tu Đạo thật diệu kỳ

Không phải Thầy đang dụ 5

Việc tu Đạo như ta đang uống nước

Vị ngọt nước mát chỉ có mình ta cảm nhận được

Các con xa quê xa nhà đến Đài Loan

Là điều không dễ dàng, mong các con hãy trân trọng

Thầy mong tất cả các con hiểu được chân lý

Học theo tác phong của người quân tử

Các con hãy thường xuyên trở về Phật đường để học tập

Lập chí hướng noi gương Tiên Phật Bồ Tát

Các con học tập tu Đạo không được lùi bước

Như thế trí tuệ mới được nâng cao

Đối nhân xử thế phải tuân theo lý lẽ

Không được vì lợi ích mà đánh mất bản tánh lương tâm

Việc bất nghĩa không bao giờ được làm

Mới giữ được tâm hồn bình yên an vui

Không tham lam, không trộm cắp giữ đạo trung dung

Tìm thấy niềm vui và thoải mái trong sự bình yên

Tùy tâm tự tại thoát ly phi

6

Lạc quan yêu đời trở thành người hiền

Được không các con?

Các học trò ngoan của Thầy, các con có khỏe không?

Nhìn thấy các trò biết tu Đạo cầu tiến

Học Đạo hành Đạo ngày một trưởng thành

Người tu Đạo phải khiêm khắc với bản thân

Phải khoan dung với mọi người như ánh nắng mặt trời

Các con không được nghĩ rằng mình tu Đạo đã lâu

Mà có thái độ kiêu ngạo tự cho mình là hơn hết

Núi cao còn có núi khác cao hơn

Các con phải rèn luyện tính khiêm tốn để trở thành người tài

Thành tâm thành ý sẽ có thể cảm động Thượng thiên

Hãy lập mục tiêu và mạnh dạn tiến về phía trước

Hiểu rõ những điều nguyện của bản thân mình

Không thay lòng đổi dạ vững bước vươn lên



Lập nguyện liễu nguyện là điều đúng đắn

Nói suông không làm sẽ kết quả

Thầy mong các con tự mình đặt thêm mục tiêu

Luôn luôn cố gắng nghiêm túc thực hành

Làm tấm gương tốt để chúng sinh noi theo

Giúp ích cho tất cả chúng sinh ở mọi nơi

Các con hành Đạo độ người dựa theo khả năng của mình

Yên thân đọi mệnh niềm vui tràn đầy

Thực tâm tu Đạo không lùi bước trước gian khó

Ắt sẽ đắc chứng phẩm liên hương

Các con có hiểu không?

Do thời gian có hạn nên Thầy chỉ nói đến đây

Mong các trò ngoan của Thầy hãy cố gắng

Cố gắng để thành tựu bản thân mình.

Ha ha dừng

法會側記：

8

溫暖和煦秋冬之際，莊嚴神聖的蓄德佛堂洋溢著道氣的芬芳，辦事人員們各素其位，將法會現場佈置的井井有條迎接每位越南班員的到來。班員們陸陸續續報到，個個臉上帶微笑，滿心歡喜期待一次法雨的滋潤。

佛殿內於 前人慈悲開班意義及點傳師班規講述之後，恭求仙佛慈悲指示，乩筆緩緩移動，並由人才報出：師徒相聚在佛樓，歡喜快樂樂悠悠；珍惜相聚之時刻，留住回憶在心頭；美好時光一刻不停留，幸福人生唉呀呀呀…要把握！

原來是我們氣期盼的老師以西湖瘋僧的法號蒞臨，接著又慈悲勉勵班員：大家都與老師緣份深濃，也都好福氣才能夠佛堂來參加法會及參研道理。老師要大家把心安放在佛堂，才能夠有所收穫。更明示人生的真義並非只求三餐溫飽，要認清生死事大，並非兒戲，別再迷迷糊糊過一

生了。

大家離鄉背井到台

9

應珍惜這份因緣，好好學

習並效法觀音菩薩慈悲喜捨大愛的精神。每個人立愿要了愿，並腳踏實地去做、去行，千萬不可光說不練、紙上談兵。一定要好好期許自己，精益求精，好還要更好，才能作為眾生的表率來利益眾生，才能夠證得蓮臺果位。最後仍然殷切叮嚀我們：好好努力乖乖徒，成就自己非凡响。

所謂「萬法唯心造」，修道修心是第一要件，要提昇自己的心境，心平方能事事平，心寧才能萬事寧。老師的慈悲勉勵，字字珠璣，無非是勉勵所有小濟公們能真修實煉，腳踏實地老實修行。最敬愛的濟公老師永遠是我們心中最大的支柱與力量。修道的路上且讓我們大家手攜手，心連心，共同為普渡三曹的重責大任盡一己之力，以報答天恩師德。

歡樂時光總是過得特別快，誠如老師鎮壇詩所勉勵~要把握啊！兩天法會時光很快消逝，班員們經過真道的洗

禮，個個精神熠熠，踏著自信的步伐踏上歸途，結束了一場天人同悅的交會。

## Pháp hội tắc ký

Vào mùa thu đông ấm áp, Phật Đường Súc Đức trang nghiêm thần thánh tràn ngập bầu không khí vui tươi. Các nhân viên phục vụ ai ai cũng bận rộn với công việc của mình, bố trí không gian Pháp hội thật thơm mát để đón chào các học viên Việt Nam. Các học viên lần lượt đến đăng ký tham dự Pháp hội, mọi người đều phấn khích và mong muốn gặt hái được nhiều điều quý báu qua buổi Pháp hội này.

Bên trong Phật Điện sau khi Tiền Nhân từ bi ý nghĩa của việc mở Pháp hội và Diễm truyền sư giảng giải ban quy xong, tất cả cung cầu Tiên Phật từ bi dạy bảo, chiếc bút gỗ từ từ chuyển động, Nhân Tài đọc rằng:

“Hôm nay thầy trò chúng ta cùng nhau sum họp tại Phật Đường

Thật là vui sướng biết bao

Hãy trân trọng những thời khắc được ở bên nhau

Hãy giữ mãi những kỷ niệm đẹp đẽ này

Những phút giây tuyệt vời trôi qua rất mau

Các con hãy nắm bắt hạnh phúc của cuộc đời”

Thì ra chính là người Thầy mà chúng ta hằng mong đợi

đã giảng xuống Phật đường với pháp hiệu là Tây Hồ

Phong Tăng. Và sau đó Thầy còn từ bi động viên các

học trò: duyên phận của Thầy và các con rất sâu sắc, và

các con cũng rất là có phúc mới có thể đến Phật đường

để tham dự Pháp hội và nghiên cứu đạo lý. Thầy muốn

chúng ta hãy định tâm tại Phật đường, mới có thể gặt hái

được nhiều điều bổ ích. Thầy cũng nói rõ rằng ý nghĩa

thực sự của cuộc sống con người không phải là chỉ cầu

ba bữa ấm no, mà phải biết được sinh tử là việc hệ trọng,

không phải trò đùa, không nên tiếp tục sống cuộc sống

mơ hồ nữa.

Chúng ta phải xa quê xa nhà để đến Đài Loan, càng

nên trân trọng mỗi duyên phận này, cố gắng học tập và học theo tinh thần bác ái từ bi hỷ xả của Quan Thế Âm Bồ Tát. Mỗi người lập nguyện phải liễu nguyện, và phải hành Đạo một cách thiết thực. Tuyệt đối không được chỉ nói suông mà không làm. Nhất định phải đặt cho mình mục tiêu, luôn luôn vươn lên, mới có thể làm gương cho chúng sinh noi theo, tạo phúc cho chúng sinh, và như thế mới đắc được liên đài quả vị. Cuối cùng Thầy còn ân cần dặn dò chúng ta phải cố gắng để thành tựu bản thân mình.

Có câu “tất cả đều xuất phát từ cái tâm”, trong tu Đạo, tu tâm là quan trọng nhất, phải nâng cao hơn nữa tâm giới của chúng ta, tâm vững thì mọi việc sẽ vững, tâm yên bình thì mọi việc đều yên bình. Những lời động viên của Thầy, từng chữ đều hết sức ý nghĩa và huyền diệu, Thầy chỉ muốn động viên tất cả các tiểu Tể Công chúng ta có thể tu Đạo một cách thiết thực, vững chắc. Thầy Tể Công kính yêu nhất của chúng ta mãi mãi là nguồn sức mạnh và là chỗ dựa lớn nhất

cho chúng ta. Chúng ta hãy cùng nhau tay nắm chặt tay, tâm liền tâm, cùng nhau góp sức hoàn thành trọng trách Tam tào phổ độ, để báo đáp Thiên ân sư đức.

Thời gian vui vẻ sum vầy luôn trôi qua mau, như lời Thầy dạy lúc đầu, chúng ta hãy cố gắng nắm bắt. Hai ngày Pháp hội đã mau chóng qua đi, các học viên đã học được nhiều điều quý giá và bổ ích, mọi người đều có cảm giác vui vẻ mãn nguyện, bước những bước chân tự tin ra về, kết thúc một buổi Pháp hội do Trời và người cùng tổ chức.

IKTCD S

### 濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去



拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻觔斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢

在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，己立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

## CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG 16      AT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, chớ nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si đàn độn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đèn

chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ấn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viễn Hạch trưởng lão xuất gia học ngồi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, để ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cảm điếc mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ giã phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viễn Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viễn Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phần nào mang dáng vẻ của một

gả điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lãnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khỉ, có lúc thầy lại đi ngao du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thể cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khô và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng Phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thẩm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thẩm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu

chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên hoá nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trọng nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đeo lá pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tùy duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiên hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCDs

# ĐẠO CHỈ LUN CHỈ

20

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc  
trung sự Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu  
Trọng sư tôn Tín bằng hữu Hoà hương lân  
Cải ác hướng thiện Giảng minh ngũ luân  
bát đức Xiển phát ngũ giáo thánh nhân chỉ  
áo chỉ Khắc tuân tứ duy cương thường chỉ  
cổ lễ Tẩy tâm địch lọc Tá giả tu chân  
Khôi phục bản tánh chỉ tự nhiên Khởi phát  
lương tri lương năng chỉ chí thiện Kỷ lập  
lập nhân Kỷ đạt đạt nhân Văn thế giới vi  
thanh bình Hoá nhân tâm vi lương thiện  
Kỷ thế giới vi đại đồng

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。  
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡  
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧  
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借  
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能  
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為  
清平。化人心為良善。冀世界為大同。



IKTCDs